

موزه ایران باستان

شیوا پروین
عکاس: داود زرین گام

↑ انواع سر پیکان و خنجر مفرغی، لرستان،
هزاره اول پیش از میلاد
← سرگ نشسته خشایارشاه، کتیبه دیوان به
زبان پارسی باستان، قرن پنجم پیش از میلاد
↓ ظرف سفالی ترکیبی، کلورز - گیلان،
هزاره اول پیش از میلاد

گذر از طاق کسرایی به جا مانده از شهر تیسفون، دست به دست شدن ادوار و روزگاران را در ذهن زنده می سازد. هر دوران میراثش را به روزگار پس از خود سپرد و سپری شد. پیش از حضور اعداد ملموس در بیکره تقویم، هزاره های پیش از روزشماری ها، کهنه زمانی که آدمی را هیبتی درشت نما بود، با آن همه هیچی که داشت، تفکر تراشیدن را از دیده هایش آموخت. تراشه ها و ساطورها، ابزارهای روزمرگی اش شدند برای بقا. اشتهای زیبایی و زیبایی شناسی که از ازل بشر را همراه و هم پا بود، به سند طرح و نقش بر باقی مانده های روزگار مستند است.

حب پرستش و حضوری ماورای توان انسان از هزاره ها پیش، پیکر ک ها را تراشید و هر کدام به شمامایلی گویای آشکار خواسته ها شدند؛ الهه های زیبایی، زایش، قدرت و عشق.

حیاط ذهن آدمی فرآگستر بود که این گونه دست به کار آفرینش شد. دوران پشت دوران سپری شد تا گاه هخامنشیان آمد؛ مردمانی فرهیخته و بلند اندیشه و به گواه کتیبه ها همیشه متبسم. ردیابی روزگار آرامشان را پرشکوه و زیبا بر پاسارگاد و تخت جمشید به ثبت رسانند. یکتاپرستانی که خدای آفریننده زمین و آسمان را تکریم کردن؛ «آنکه مرد را آفرید، آنکه شادی پربرکت را برای مرد آفرید!».

در چویی رو به راه های پر تردد و پر ماشین، آن سوی دیواری نه چندان پوشاننده، باز می شود. بلوایی برای زندگی برپاست. ذهن کماکان در گیر سکوت هزاره هاست. بلندای سنگین در، پشت سر، با صدای بی صدای تاریخ ها که بسته می شود، نازکای پیوند با مردمان با بصیرت پارینه ها قطع می شود؛ همانان که با همه هیچ های دور، مبدعان بی بدیل بودند، در برابر اینان که با همه داشته های نزدیک، به اسرافاند و مصرف.

موزه ایران باستان

نشانی: تهران، خیابان امام خمینی(ره)، ابتدای خیابان سی تیر

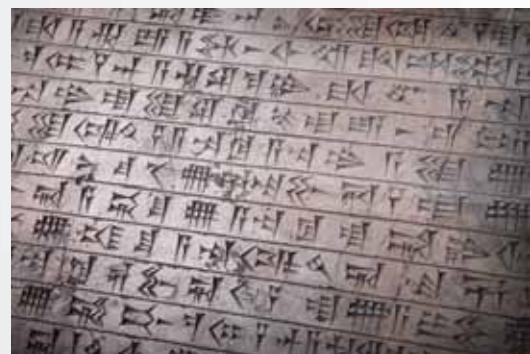
تلفن: ۰۲۱-۶۶۷۰۲۰۶۱-۶

وبگاه: www.nationalmuseumofiran.ir

↑ ظرف سفالی پایه دار، شهر سوخته، سیستان و بلوچستان، اوخر نیمة دوم هزاره سوم پیش از میلاد، کهن ترین نمونه تصویری حرکت و انیمیشن از دوران باستان

→ پلاک مفرغی با نقش
قهرمان افسانه‌ای، آذربایجان،
هزاره یکم پیش از میلاد

↑ چرخ سفالگری، پردیس، تهران، هزاره پنجم پیش از میلاد

*پی‌نوشت

۱. ترجمه پخش آغازین

سنگ نیشته خشایارشا

از تخت جمشید،

سدۀ پنجم پیش از میلاد.

